

## הדברים התלויים: מחשבה בעקבות ציורים

גליה אורי

בשנת 2014 הצגתי בגלריה הקיבוץ בתל אביב תערוכה בשם "נעורים בספרטה" (אוצרת: יעל קייני). ארבעת הציורים שכאן היו חלק מהתערוכה. אני מסתכלת עליהם מחדש, ממרחק כלשהו ומעבר להקשר שבו הם ניתנו אז: נעורים בחברה ספרטנית במושב עובדים בישראל ובהקשר רחב יותר, נעורים וצמיחתה של אומנות בסביבה אידאולוגית, צבאית וסגפנית שהיא גם מלאת יופי ותנועה.

הדבר המרכזי שעולה כעת בהתבונני בהם הוא נוכחותם של גופים התלויים בין שמיים וארץ, נופלים כלפי מטה ונמשכים כלפי מעלה (ובאופן משתמע יותר, תנועה סיבובית שמתווכת בין המטה והמעלה).

הדברים התלויים בין שמיים וארץ משהים את תפקודם־שימושם היום־יומי. הייתי אומרת שרגלם האחת באדמה והשנייה ברקיע (יותר מאשר "הם לא פה ולא שם"). במובן זה הם יכולים גם להיתפס כדומים למעשה האומנות המתנהל בין שורשים בחיים וצמרת "בעננים" (או להפך...).

כך, כבסים תלויים הם בגדים ברגע של חופש־חופשה קטנה מייעודם, ילדות במשחק קרוסלה מאולתר או מבויים כמעשה אומנות פורקת־עול ודמות רפאים שבין החי לדומם מסמנת מרחב חדש של התקיימות.



**אחרי השבעה** – בעקבות *LIBERATION* של BEN SHAHN, 2014,  
שמן על בד, 70x50 ס"מ. צילום: אברהם חי



נערה תולה כביסה, 2014, שמן על בד, 118x95 ס"מ. צילום: רן ארדה



מחנה, 2012, שמן על בד, 70x50 ס"מ. צילום: אברהם חיי



אבי המשפחה, 2014, שמן על בד, 55x74 ס"מ. צילום: אברהם חי